χαις κυρίου Γαβριήλ, Μητροπολίτου τῆς μεγάλης Νοβογροδίας καὶ τῆς Ἁγιοπετρουπόλεως. ἐπὶ δὲ τῆς ἁγιωτάτης Συνόδου, τῆς τὴν Ῥωσσικὴν Ἐκκλησίαν διοικούσης, ἀξιοπρεπέστατα προεδρεύοντος· ἑλληνιστὶ δὲ μεθερμηνευθεῖσα ὑπὸ Ε. Α. Α. τοῦ Β. ἐν Πετρουπόλει ἐκδοθεῖσα ἔτει αψηθ΄. εἰς 8ον·

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὑπὸ τῶν ἀρχικῶν στιχείων Ε. Α. Α. τοῦ Β. καλύπτεται τ' ὄνομα τοῦ μεταφραστοῦ τῆς βίβλου ταύτης Εὐγενίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀστραχανίου τοῦ Βουλγάρεως.

(357) — Ἐπιτομὴ ἐκ τῶν προφητανακτοδαβιτικῶν ψαλμῶν· ἀπάνθισμα διαφόρων κατανυκτικῶν εὐχῶν· περιέχον καὶ τὰς θεολογικὰς, καὶ πρὸς θεῖον ἔρωτα θεωρητικὰς τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου Ἐπισκόπου Ἱππῶνος· ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ λόγος τις περὶ μετανοίας· καὶ ἐν τῷ τέλει λόγος ἕτερος περὶ ἀρχιερωσύνης· νῦν μὲν τύποις ἐκδοθέντα διὰ δαπάνης τοῦ παναγιωτάτου καὶ θειοτάτου οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Νεοφύτου, ἐπιμελῶς δὲ διορθωθέντα παρὰ τοῦ ἐν Μοναχοῖς ἐλαχίστου Νικοδήμου εἰς κοινὴν τῶν ὀρθοδόξων ὠφέλειαν· ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τυπογραφείῳ· ἔτει 1799. εἰς 4ον.

(358) — Εἰς δόξαν Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἑνὸς Θεοῦ, Πηδάλιον τῆς νοητῆς Νηὸς, τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας, ἤτοι ἅπαντες οἱ ἱεροὶ, καὶ θεῖοι κανόνες τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων· τῶν τοπικῶν· καὶ τῶν κατὰ μέρος θείων Πατέρων. Ἑλληνιστὶ μὲν, χάριν ἀξιοπιστίας ἐκτιθέμενοι, διὰ δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς κοινοτέρας διαλέκτου πρὸς κατάληψιν τῶν ἁπλουστέρων ἑρμηνευόμενοι, παρὰ Ἀγαπίου ἱερομονάχου, καὶ Νικοδήμου μοναχοῦ· καὶ μετ' ἐπιμελείας ἀνακριθέντες, καὶ διορθωθέντες, ψήφῳ τοῦ Παναγιωτάτου,